

**Dossier
de premsa**

10.10.2025 – 22.02.2026

Miró i els Estats Units

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani press@fmirobcn.org

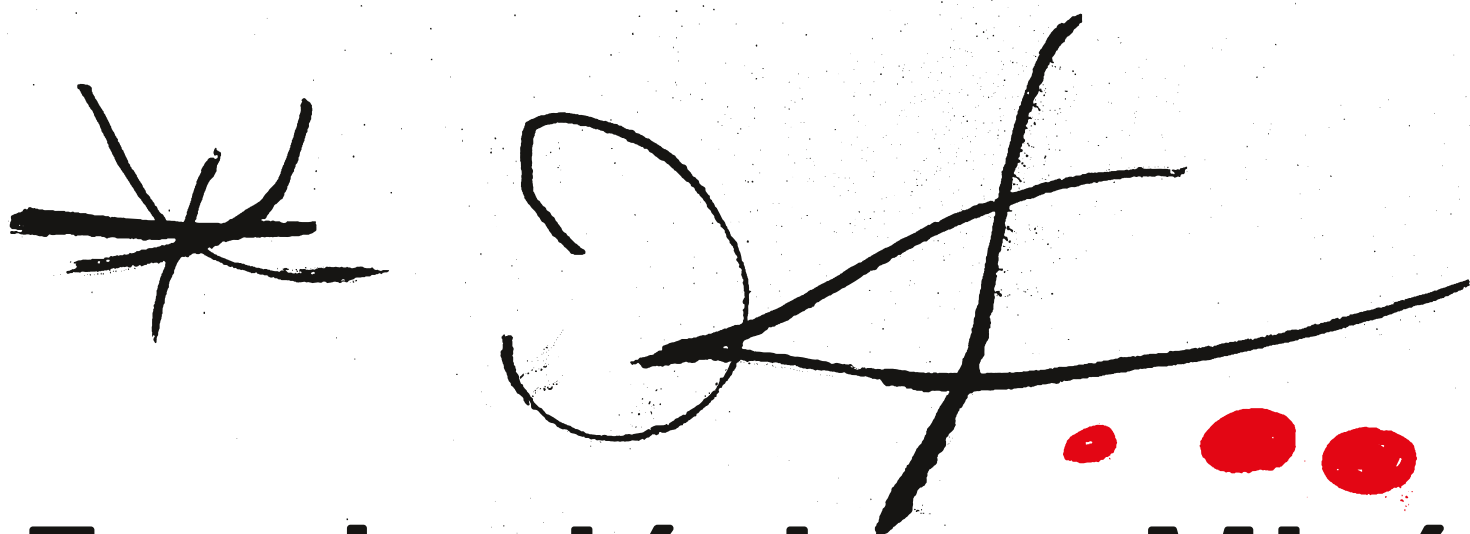
Coorganitzador:

PHILLIPS
The Phillips Collection

Patrocinador principal:
Fundación
BBVA

Índex

Informació general	4
Nota de premsa	5
Cronologia	8
Àmbits de l'exposició	14
Programació pública i social	19
La publicació	21

Fundació Joan Miró

1. Informació general

Miró i els Estats Units

Dates: 10.10.2025 - 22.2.2026

Exposició organitzada per: Fundació Joan Miró (Barcelona) i The Phillips Collection (Washington D. C.)

Obertura al públic: Fundació Joan Miró (Barcelona), del 10 d'octubre de 2025 al 22 de febrer de 2026. The Phillips Collection (Washington D. C.), del 21 de març al 5 de juliol de 2026

Comissariat: Marko Daniel, Matthew Gale i Dolors Rodríguez Roig, per part de la Fundació Joan Miró, en col·laboració amb Elsa Smithgall, per part de The Phillips Collection

Compta amb el **patrocini principal de la Fundació BBVA** i amb la col·laboració de **Puig** i la **Fundació Abertis**.

Nombre total d'obres:

L'exposició de la Fundació Joan Miró reuneix un total de 138 obres. S'hi inclouen obres dels següents artistes clau de l'art del segle XX: William Baziotes, Thomas Bouchard, Louise Bourgeois, Alexander Calder, John Chamberlain, Minna Wright Citron, Salvador Dalí, Elaine de Kooning, Maya Deren, Herbert Ferber, Perle Fine, Sam Francis, Helen Frankenthaler, José Guerrero, Arshile Gorky, Adolph Gottlieb, Sarah Grilo, Grace Hartigan, Stanley William Hayter, Franz Kline, Lee Krasner, Norman Lewis, Len Lye, Roberto Matta, Joan Miró, Peter Miller, Joan Mitchell, Robert Motherwell, Louise Nevelson, Barnett Newman, Isamu Noguchi, Alfonso Ossorio, Jackson Pollock, Robert Rauschenberg, Jeanne Reynal, Mark Rothko, Josep Royo, Anne Ryan, Sonja Sekula, Janet Sobel, Theodoros Stamos, Rufino Tamayo, Dorothea Tanning, Alice Trumbull Mason, Esteban Vicente, Michael Corinne West.

Museus i col·leccions prestadores:

Les obres procedeixen del fons de la Fundació Joan Miró i de diverses col·leccions americanes i europees: Arte Collectum, The British Museum, The Easton Foundation c/o Louise Bourgeois Studio, Eric Firestone Gallery, European Art AG, Fondation Gandur pour l'Art, The Frances Lehman Loeb Art Center – Vassar College,

Fundació Gala-Salvador Dalí, Fundació Miró Mallorca, Galería Maisterravalbuena, Gratz Gallery / Morton Contemporary, Harvard Art Museums / Fogg Art Museum, The Isamu Noguchi Foundation and Garden Museum, Kunstmuseum Luzern, Len Lye Foundation, Light Cone, Munson, The Metropolitan Museum of Art, Musée de Mougins (Christian Levett Collection), Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, The Museum of Modern Art, Nahmad Collection, The National Gallery of Art (Washington), The Peggy Guggenheim Collection, Philadelphia Museum of Art, The Phillips Collection, Smithsonian American Art Museum, Solomon R. Guggenheim Museum, Successió Miró, Tate, Whitney Museum of American Art i Yale University Art Gallery, així com d'altres prestadors i col·leccions privades.

La publicació que acompanya l'exposició: *Miró i els Estats Units*. Amb textos de Dawn Ades, Beatriz Cordero, Marko Daniel, Matthew Gale, Patricia Juncosa, Robert Lubar Messeri, Dolors Rodríguez Roig, Élisabeth Sclauinck, Elsa Smithgall, Teresa Montaner i Anne Umland. Disponible en català, castellà i anglès.

Celebració dels cinquanta anys de la Fundació Joan Miró: l'exposició *Miró i els Estats Units* forma part dels actes de celebració del 50è aniversari de la Fundació Joan Miró.

2. Nota de premsa

Miró i els Estats Units

10 d'octubre de 2025 – 22 de febrer de 2026

Comissariat: Marko Daniel, Matthew Gale i Dolors Rodríguez Roig, per part de la Fundació Joan Miró, en col·laboració amb Elsa Smithgall, per part de The Phillips Collection

LA FUNDACIÓ JOAN MIRÓ REVELA EL SOMNI AMERICÀ DE MIRÓ

La Fundació Joan Miró presenta *Miró i els Estats Units*, una exposició que narra una història poc coneguda: el paper clau que van tenir els EUA en la trajectòria de Joan Miró i en la història de l'art del segle XX.

La mostra, que s'emmarca en la celebració dels cinquanta anys de la Fundació Joan Miró, es podrà visitar a Barcelona del 10 d'octubre de 2025 al 22 de febrer de 2026 i compta amb el patrocini principal de la Fundación BBVA i amb la col·laboració de Puig i la Fundació Abertis.

Miró i els Estats Units reuneix una selecció extraordinària de pintures, dibuixos, escultures, gravats, films i material d'arxiu procedents de col·leccions americanes i europees.

La mostra s'acompanya d'una publicació de 296 pàgines amb 260 il·lustracions i noves aportacions de reconeguts estudiosos al relat de l'evolució artística de Miró.

Barcelona, 9 d'octubre de 2025.

La Fundació Joan Miró, en col·laboració amb The Phillips Collection de Washington, presenta *Miró i els Estats Units*, una exposició inèdita i reveladora que posa en relleu la relació intensa, bidireccional i intergeneracional entre Joan Miró i l'art nord-americà. És ben sabut que molts artistes nord-americans es van inspirar en Miró, però no ho és tant que ell també se sentís esperonat per l'art nord-americà, especialment per la pintura gestual i d'acció i pels grans formats. L'intercanvi i el flux creatiu va travessar

continents i generacions, i constitueix un dels fils conductors de l'exposició, que s'emmarca dins la commemoració dels cinquanta anys de la Fundació Joan Miró. Més enllà de l'art, i venint d'una Espanya abatuda per la dictadura franquista, els Estats Units representaven per a Miró un país de grans horitzons oberts, d'esperança, democràcia, futur i possibilitats infinites.

Miró i els Estats Units es podrà visitar a Barcelona del 10 d'octubre de 2025 al 22 de febrer de 2026 i compta amb el patrocini principal de la Fundación BBVA i amb la col·laboració de la Fundació Puig i la Fundació Abertis, així com amb el suport del Ministeri de Cultura i de l'Ajuntament de Barcelona en el marc de la Capitalitat Cultural de Barcelona, i amb la complicitat d'Acción Cultural Española (AC/E) i de l'Institut Ramon Llull.

Aquesta exposició, emmarcada dins del 50è aniversari de la Fundació Joan Miró, compta també amb el suport de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

La mostra reuneix una selecció excepcional de pintures, dibuixos, escultures, gravats, films i documents d'arxiu procedents de col·leccions americanes i europees, i nous estudis d'especialistes reconeguts sobre l'evolució artística de Miró.

Un diàleg artístic decisiu

Miró i els Estats Units és una exposició singular, ja que proposa una nova lectura de Miró dins l'art modern, una lectura que posa el context nord-americà al centre. És a dir, en lloc de fixar-se en el context francès, essencial per entendre la seva producció dels anys vint i trenta, la mostra situa els Estats Units com un territori clau per entendre l'evolució

del llenguatge artístic de Joan Miró, el seu reconeixement internacional i els vincles amb altres creadors. Els Estats Units van permetre a Joan Miró desenvolupar projectes públics de gran abast —com *Lluna, sol i una estrella*, fet a Chicago—, que en aquell moment eren inviables a Espanya. L'entorn obert i experimental dels Estats Units va facilitar que Miró consolidés la seva llibertat creativa i el seu reconeixement internacional.

Per això, l'exposició mostra els moments clau de la trajectòria de Miró als EUA: les dues retrospectives a Nova York (1941 i 1959) i les set visites que hi va fer entre 1947 i 1968, així com el paper fonamental del seu marxant, Pierre Matisse, i el suport de diverses institucions i col·leccionistes estatunidencs.

Aquesta exposició és un esdeveniment únic, ja que exhibeix 138 obres procedents de col·leccions americanes i europees, i també del mateix fons de la Fundació Joan Miró, tant de Miró com d'una quarantena d'artistes. La selecció es basa en connexions conegudes i en relacions d'admiració intergeneracional, com per exemple Louise Bourgeois, Alexander Calder, Helen Frankenthaler, Lee Krasner, Arshile Gorky, Alice Trumbull Mason, Jackson Pollock i Mark Rothko, entre molts altres. Aquesta conversa artística posa en evidència que el llegat de Miró continua viu.

L'exposició, basada en anys de recerca, reexamina, a través de la selecció d'artistes que en formen part, les narratives consolidades sobre la posició de Joan Miró en la història de l'art. A través de diferents àmbits, *Miró i els Estats Units* narra aquesta relació entre Miró i quaranta-nou artistes contemporanis de diferents generacions. La mostra, però, també inclou nombrosos artistes que, tot i no ser originaris del país, s'hi van traslladar o hi van anar temporalment per desenvolupar part de la seva trajectòria artística. Empesos per la immigració, l'exili, la recerca d'oportunitats o l'intercanvi cultural, aquests creadors van contribuir de manera decisiva a configurar una escena artística nord-americana diversa i profundament internacional.

Tot i que s'ha convertit en un lloc comú, el desplaçament del centre mundial de l'art de París a Nova York és un fet fonamentat històricament. La convulsió global de la Segona Guerra Mundial va provocar l'exili de

nombrosos artistes i intel·lectuals europeus cap als Estats Units i va afavorir l'emergència de l'expressionisme abstracte nord-americà. Aquest canvi geopolític i cultural va ser analitzat de manera pionera per Serge Guilbaut a *How New York Stole the Idea of Modern Art* (1985), en què argumenta com Nova York va apropiarse del lideratge simbòlic de l'art modern.

Miró va ser testimoni i protagonista del desplaçament de la capitalitat artística de París a Nova York durant els anys convulsos de la Segona Guerra Mundial i el període immediatament posterior. Aquella reconfiguració geopolítica i cultural, que podia semblar llunyana, ressona avui amb una urgència i una actualitat que fa només uns anys hauríem considerat inimaginables.

Un dels grans al·licients de *Miró i els Estats Units* és la proposta comissarial, que posa en diàleg per primera vegada obres i artistes fins ara mai explorats conjuntament, i revela connexions inèdites entre Miró i l'escena artística nord-americana. L'exposició ofereix també al públic l'oportunitat excepcional de veure obres que no s'havien mostrat mai a l'Estat, com és el cas de Les estacions, de Lee Krasner, prestada per primera vegada pel Whitney Museum.

Un altre fet destacat de l'exposició és la presència de *Pintura mural, 20 març 1961* (1961), una obra monumental que es va exposar als anys seixanta en diverses ocasions: el 1961, a la Galerie Maeght de París i a la Pierre Matisse Gallery de Nova York, i l'any 1964, a Londres i Zúric, en el marc de la retrospectiva dedicada a Miró per Roland Penrose. Des d'aleshores, i un cop Josep Lluís Sert va donar el mural als Harvard Art Museums, aquesta és la primera vegada que n'autoritzen el préstec per a una exposició a Europa, fet que converteix la seva presència a *Miró i els Estats Units* en un esdeveniment realment excepcional.

D'altra banda, i de manera inèdita, s'exhibiran per primera vegada de forma conjunta les dues primeres obres que Miró va exposar als Estats Units: *Le Renversement* (1924) i *Pintura* (1926), presentades originalment al Brooklyn Museum.

Obres, intercanvis i connexions inèdites

En el marc de *Miró i els Estats Units*, la Fundació Joan Miró presenta els 22 *pochoirs* sobre paper, datats de 1959, de les *Constellacions*. Igual que les *Constellacions* originals, van ser concebuts per Miró amb la voluntat que es poguessin contemplar per ambdues cares. Tot i que aquestes peces s'han exposat anteriorment en altres contextos, és la primera vegada que es mostren segons aquesta concepció original de doble cara, tal com l'artista havia previst. Es tracta d'una aposta comissarial inèdita que recupera la seva intenció original i ofereix al públic una nova lectura de la llibertat formal i l'esperit experimental que defineixen el seu treball.

A tot això s'hi sumen diàlegs sorprenents amb artistes nord-americans com Janet Sobel — amb *Il·lusió de solidesa* (1945), precursora del *dripping*— i Jackson Pollock, de qui s'exhibeix *Número 14*. També, una de les obres culminants de l'exposició és *Les estacions*, de Lee Krasner, una peça de dimensions imponents i d'un impacte visual i emocional sublim, que viatja per primera vegada a l'Estat. L'exposició també visibilitza artistes dones que van haver de signar amb noms masculins per ser reconegudes, com Henrietta Myers (Peter Miller) o Corinne Michelle West (Michael West).

Horitzons expandits

L'exposició *Miró i els Estats Units* arriba en un moment especialment oportú i cobreix una necessitat clara dins el relat artístic de l'artista. Ens transporta a un altre temps i lloc —ple de llum, curiositat i risc—, en què l'art era una aposta valenta per un futur millor. Enmig d'un segle XX marcat per la repressió i la inestabilitat, el contacte amb els Estats Units va representar per a Joan Miró una font d'energia creativa i d'obertura, un horitzó democràtic i dinàmic ple d'oportunitats artístiques.

Miró es va implicar activament en el diàleg amb el teixit artístic nord-americà, que es va convertir en un lloc d'inspiració i transformació. Aquest intercanvi fecund no només va renovar la seva trajectòria, sinó que també va refermar la seva capacitat de connectar amb un món en moviment, ple de

contrastos i possibilitats. L'exposició ens convida, així, no només a mirar enrere, sinó a avançar amb esperança, a seguir prenent riscos, i a creure en la força de l'art com a eina de canvi i expansió d'horitzons.

L'exposició *Miró i els Estats Units*, coorganitzada amb The Phillips Collection de Washington, es podrà veure també a The Phillips Collection (Washington) del 21 de març al 5 de juliol de 2026.

3. Cronologia

1926

S'exposen per primera vegada als Estats Units, a Nova York, dues obres de Joan Miró: *Le Renversement* (1924) i *Pintura* (1926). S'inclouen a l'*Exposició internacional d'art modern*, organitzada per Katherine S. Dreier i Marcel Duchamp.

1928

Alexander Calder, a París, escriu per presentar-se personalment a Miró. Serà el seu amic de per vida i un vincle amb els Estats Units.

1929

A París, el col·leccionista A. E. Gallatin compra *Gos bordant a la lluna* per a la seva galeria, Gallery of Living Art, instal·lada a la New York University.

El galerista Pierre Loeb, representant de Miró a París, regala una obra de l'artista al galerista Pierre Matisse (fill d'Henri Matisse), establert a Nova York. Matisse exercirà de representant de Miró des de 1931 fins a la mort de l'artista, el 1983.

1930

Té lloc la primera exposició individual de Miró als EUA organitzada per Pierre Matisse a la Valentine Gallery de Nova York.

1932

Té lloc la primera exposició de Miró a la Pierre Matisse Gallery de Nova York.

1935

Dibuixos i pastels de Miró és la primera exposició individual de Miró en un museu nord-americà, al San Francisco Museum of Art.

1936

L'*exposició individual Miró* (Pierre Matisse Gallery, Nova York) precedeix *Art fantàstic, dadà, surrealisme* (MoMA, Nova York), la mostra més important del surrealisme fins en aquell moment als EUA, que inclou quinze obres de Miró.

1939-1945

La Segona Guerra Mundial fa molt difícil que Miró pugui enviar obres per exposar. Tot i així, la seva obra s'inclou en exposicions importants a Nova York, com *Art d'aquest segle* i *Primers papers de surrealisme*, totes dues inaugurades el 1942.

Joan Miró a l'estudi de Carl Holty, davant la pintura mural per al Terrace Plaza Hotel de Cincinnati. Nova York, 1947.
Foto: Arnold Newman © Arnold Newman / Getty Images

1941-1942

La primera gran retrospectiva de l'obra de Miró té lloc al MoMA de Nova York, comissariada per James Johnson Sweeney. El 1942, l'exposició de Miró viatja al Smith College, Northampton (Massachusetts); al Vassar College, Poughkeepsie (Nova York); al Portland Art Museum (Oregon), i al San Francisco Museum of Art.

1945

La sèrie *Constellacions* s'inclou a l'exposició Joan Miró. *Ceràmiques, 1944. Pintures al tremp, 1940-1941. Litografies, 1944*, que té lloc a la Pierre Matisse Gallery. Aquest conjunt d'obres és el primer que surt d'Europa enmig de la guerra.

1946

Miró rep l'encàrrec de fer una gran pintura mural per al restaurant del Terrace Plaza Hotel de Cincinnati.

LeRoy Makepeace, vicecònsol dels Estats Units a Barcelona, visita Miró a Mont-roig del Camp i s'encarrega d'aconseguir-li els visats perquè ell i la seva família (la seva dona, Pilar Juncosa, i la seva filla, Dolors) puguin viatjar a Nova York. La família de Makepeace i la de Miró es faran amigues de per vida.

1947: primer viatge als Estats Units

El 12 de febrer, Joan Miró i la seva família arriben a Nova York.

Al març, Miró comença a treballar amb Stanley William Hayter a l'Atelier 17. Allà es retroba amb Louise Bourgeois i Ruthven Todd, entre d'altres, i coneix Anne Ryan, Alice Trumbull Mason, Perle Fine, Jean Morrison Becker i Fannie Hillsmith.

A l'Atelier 17, Miró treballa en les planxes de *Le Désespéranto*, el tercer volum de *L'Antitête*, de Tristan Tzara.

De l'1 d'abril al 4 de maig, té lloc l'exposició *Pintures modernes de gran format* al MoMA. *Paisatge animat* (1927), de Miró, s'exposa al costat de *Mural* (1943), de Jackson Pollock.

Miró acaba l'esbós del mural per al restaurant del Terrace Plaza Hotel. Miró i Pierre Matisse viatgen a Cincinnati.

A l'Atelier 17, Hayter, Todd i Miró recuperen la tècnica del gravat de fons tou, de William Blake. Bourgeois col·labora amb Miró.

El 13 de maig s'inaugura a la Pierre Matisse Gallery *Joan Miró: una mostra de quadres, guaixos, pastels i bronzes de 1942 a 1946*. L'exposició té molt ressò.

El 15 de maig, l'artista Len Lye fa *shadowgraphs* de Miró.

A finals de maig, Miró comença a treballar en el *Mural* per al Terrace Plaza Hotel de Cincinnati, al taller que Carl Holty li cedeix durant uns mesos. Està situat al Harlem hispà, on també tenen el taller Alice Trumbull Mason i André Racz. Al taller de Racz, les trobades són habituals. Miró hi coincideix amb Holty, la mezzosoprano xilena Teresa Orrego i el cineasta Thomas Bouchard.

Lillard McCloud, director artístic de United Art Workshops of Brooklyn Neighborhood Houses, proposa a Miró ser membre del consell assessor de l'entitat. Miró accepta.

El 9 de juny s'inaugura *Laurels Portfolio Number 1*, amb l'obra gràfica de Miró, Ryan i Hayter, entre d'altres.

Bouchard filma *Miró Makes a Color Print* a l'Atelier 17, que documenta el procés de creació d'algunes edicions de gravat de la *Série II*. També comença a filmar *Around and About Miró* (1955).

El 30 de juny, Francis Lee entrevista Miró per a la revista *Possibilities*.

Del 7 de juliol al 30 de setembre, té lloc la mostra *Surrealisme l'any 1947* a la Galerie Maeght de París, per a la qual Miró, des de Nova York, fa una obra mural sobre lona de roba.

Al setembre, Arnold Newman fotografia Miró amb la pintura mural de Cincinnati pràcticament enllestida.

El 15 d'octubre, Miró i la seva família salpen rumb a Barcelona.

Durant el temps que s'està als EUA, la família s'allotja en diverses cases dels seus amics i col·legues: primer a l'apartament de Kay Sage i Yves Tanguy, després a casa del cineasta Richard de Rochemont (on els visita Bourgeois), més endavant al pis de la família Matisse i finalment al pis de Moncha i la família Sert.

1948

Al març, la *Pintura mural* s'exposa al MoMA i al juliol s'inaugura al restaurant circular del Terrace Plaza Hotel de Cincinnati.

A la 24a Biennal de Venècia, Peggy Guggenheim exposa la seva col·lecció amb dues obres de Miró.

Es publica la monografia sobre Miró, escrita per Clement Greenberg.

1951

Al juny, la *Pintura mural* (1950-1951), de Miró, encarregada per Walter Gropius, s'installa al menjador dels estudiants de postgrau de Harvard University.

1952

El sol vermell (1948) s'inclou a l'exposició *Pintors d'abstraccions expressionistes* a la Phillips Gallery (Washington), juntament amb obres de Willem de Kooning, Robert Motherwell, Jackson Pollock, Alfonso Ossorio i Theodoros Stamos, entre d'altres.

Miró visita l'exposició *Jackson Pollock* a l'Studio Paul Facchetti (París), i li produeix un impacte que recordarà temps després. Sorgeix el possible encàrrec d'un mural per al nou edifici de les Nacions Unides a Nova York.

Juny de 1952: segon viatge als Estats Units

El 7 de juny, Miró arriba als EUA en un viatge de deu dies per visitar l'edifici de les Nacions Unides.

A Nova York visita la mostra *15 americans* al MoMA, que inclou obres recents de William Baziotes, Herbert Ferber, Jackson Pollock i Mark Rothko.

El 10 de juny, Miró visita Cincinnati, on veu per primera vegada el seu mural instal·lat al Terrace Plaza Hotel. També visita Harvard per veure la seva *Pintura mural*.

Miró, Thomas Bouchard, Moncha i Josep Lluís Sert veuen la pel·lícula de Bouchard *Miró Makes a Color Print* (1947).

El 17 juny, Miró marxa dels EUA havent fet diversos esbossos amb Sert per encàrrec de les Nacions Unides. El projecte, però, no s'arriba a dur a terme.

1955

El 9 de desembre s'estrena a Harvard University la pel·lícula de Thomas Bouchard *Around and About Miró*, rodada principalment a Catalunya i a Mallorca l'any 1953.

En el context de la III Bienal Hispanoamericana de Arte, tenen lloc a Barcelona les exposicions d'art i arquitectura *El arte moderno en los Estados Unidos* (Palau de la Virreina i Palacio de Arte Moderno), amb obres de William Baziotes, Arshile Gorky, Franz Kline, Wifredo Lam, Roberto Matta, Robert Motherwell i Jackson Pollock, entre d'altres.

1956

Miró s'instal·la al seu gran taller de Palma, dissenyat per Josep Lluís Sert. Com a agraïment, fa una gran pintura mural per a la casa de Sert a Cambridge, que acabarà el març de 1961.

1958

Els murals ceràmics de Miró i Josep Llorens Artigas s'inauguren al novembre a la seu de la UNESCO a París.

1959

Té lloc a París l'exposició dels *pochoirs* (facsimils) de les *Constel·lacions*. Miró té l'oportunitat de veure *La nova pintura americana* al Musée national d'art moderne.

Pierre Matisse exposa el facsimil *Constel·lacions*, juntament amb alguns originals.

Té lloc la segona retrospectiva de Miró al MoMA, amb comissariat de William S. Lieberman i una publicació a càrrec de James Thrall Soby.

Abril-maig de 1959: tercer viatge als Estats Units

El 21 d'abril, Joan Miró i Pilar Juncosa viatgen als EUA.

El 27 d'abril, Pierre Matisse organitza una festa en honor dels Miró amb amistats, crítics d'art, comissaris i col·leccionistes.

Miró visita la seva retrospectiva al MoMA i veu de nou *La masia* (1921-1922), propietat d'Ernest Hemingway des de 1925.

Robert Motherwell publica «The Significance of Miró» a la revista *Art News*.

El 18 de maig, Joan Miró i Pilar Juncosa viatgen a Washington per rebre el Premi Guggenheim de mans del president Eisenhower.

Miró viatja a Harvard i veu que la seva pintura mural està en males condicions. Proposa reemplaçar-la per un mural ceràmic.

Miró i Pilar Juncosa viatgen a Filadèlfia i visiten la Barnes Foundation i el Philadelphia Museum of Art.

Miró assisteix a la preinauguració per a artistes de *La nova pintura nord-americana exposada en vuit països europeus* al MoMA.

1961

Columbia Records llança el recopilatori de Dave Brubeck Quartet *Time Further Out: Miró Reflections*.

Novembre-desembre de 1961: quart viatge als Estats Units

El 17 de novembre, des de París, Joan Miró i Pilar Juncosa viatgen als EUA.

Visiten l'exposició *Miró: 1959-1961* a la Pierre Matisse Gallery, inaugurada el 31 d'octubre. S'hi exposa la *Pintura mural* per a Moncha i Josep Lluís Sert i el tríptic *Blau I, II, III*.

Miró es troba amb el botànic, poeta, artista, lingüista i col·leccionista Dwight Ripley.

Joan Miró i Pilar Juncosa assisteixen al dinar en honor de l'artista, que té lloc a l'Academy of Arts, i després, juntament amb Patricia i Pierre Matisse i el periodista Leonard Lyons, gaudeixen d'un espectacle de twist.

El matrimoni es reuneix amb Nina i Gordon Bunshaft, Mary B. i Edward Matthews, Georgia T. i Ralf F. Colin, Patricia i Pierre Matisse, Celeste G. i Armand Bartos, Laura Harden i James Johnson Sweeney, Helen N. i Seymour H. Knox. Miró es posa malalt i ha de reduir l'activitat.

Joan Miró i Pilar Juncosa viatgen fins a Cambridge per veure el nou mural ceràmic instal·lat a Harvard. S'allotgen a casa del matrimoni Sert.

Octubre-desembre de 1965: cinquè viatge als Estats Units

Miró viatja als EUA del 25 d'octubre al 3 de desembre. L'acompanyen Pilar Juncosa i Joan Gardy Artigas.

El 5 de novembre, Joan Miró i Pilar Juncosa són entrevistats per al número de març de la revista *Vogue*.

El 6 de novembre, Joan Miró i Pilar Juncosa viatgen a Roxbury per visitar la família Calder. Es trobaran també amb Klaus G. Perls, galerista.

Joan Miró es reuneix amb Thomas M. Messer i Harry F. Guggenheim, director i president del Solomon R. Guggenheim Museum respectivament, per formalitzar l'encàrrec d'un mural ceràmic.

Joan Miró, Pilar Juncosa i Gardy Artigas viatgen a Chicago per a la futura escultura monumental *Lluna, sol i una estrella*, que s'inaugura el 1981. Mentrestant, un motlle de l'escultura es reanomena *Estudi per a un monument ofert a la ciutat de Barcelona*.

Joan Miró i Pilar Juncosa visiten també l'Art Institute of Chicago i clubs de jazz.

Maig de 1967: sisè viatge als Estats Units

Joan Miró i Pilar Juncosa fan un viatge d'una setmana als EUA.

El 18 de maig, Miró assisteix a la inauguració del mural ceràmic Alicia (1965-1967), realitzat en col·laboració amb Josep Llorens Artigas i instal·lat per Joan Gardy Artigas al Solomon R. Guggenheim Museum de Nova York.

Joan Miró, Pilar Juncosa i la família Matisse es retroben amb Leonard Lyons, que els porta a l'Arthur's Tavern, un club nocturn de jazz.

El 26 d'octubre, Miró guanya el Carnegie International Prize de pintura.

Juny de 1968: setè viatge als Estats Units

Miró fa un viatge d'una setmana als EUA. Gairebé cancel·la el viatge, que té lloc just després de l'assassinat de Robert F. Kennedy, el 6 de juny.

El 13 de juny, Miró rep el títol honorífic de Harvard University.

De Cambridge torna a Nova York, on visita per darrera vegada el MoMA.

1976

El 18 de juny de 1976, set mesos després del final de la dictadura, s'inaugura oficialment la Fundació Joan Miró - Centre d'Estudis d'Art Contemporani de Barcelona. Calder fa donació de la *Font de mercuri* (1937) i de l'escultura *4 ales* (1973), i Pierre Matisse dona la maqueta de *Lluna, sol i una estrella* (1968).

1983

El 25 de desembre, a l'edat de 90 anys, Joan Miró mor a Palma de Mallorca.

1985

S'inicia la creació de la Col·lecció Homenatge a Miró, formada per obres donades de Sam Francis, José Guerrero, Robert Motherwell, Robert Rauschenberg i Dorothea Tanning, entre altres artistes.

4. Àmbits de l'exposició

Introducció:

Miró i els Estats Units

El prestigi internacional de Joan Miró es va consolidar gràcies a l'entusiasme dels artistes dels Estats Units, iniciat als anys vint i reforçat per la seva estada a Nova York el 1947. Durant sis visites posteriors, els intercanvis amb artistes i amics nord-americans van obrir-li nous camins artístics.

A través de diferents sales, l'exposició *Miró i els Estats Units* narra aquesta relació entre Miró i quaranta-nou artistes contemporanis de diferents generacions. La mostra, però, també inclou nombrosos artistes que, tot i no ser originaris del país, van desenvolupar-hi part de la seva trajectòria artística. Empesos per la immigració, l'exili, la recerca d'oportunitats o l'intercanvi cultural, aquests creadors van contribuir de manera decisiva a configurar una escena artística nord-americana diversa i profundament internacional.

Tot i que al principi l'obra de Joan Miró va ser controvertida, el suport del seu marxant, Pierre Matisse, fill petit del pintor Henri Matisse, i les retrospectives del Museum of Modern Art (MoMA) van establir-lo com a figura clau. Artistes com Jackson Pollock van situar Miró al costat de Picasso, com «els dos artistes que més admiro». I Miró mateix va reconèixer la influència que havia tingut la pintura nord-americana en la seva obra.

Miró i els Estats Units se centra sobretot en les dècades de 1940 i 1950, període de gran innovació i d'encàrrecs públics importants. Miró va compartir amb aquests contemporanis els ideals per fer art personal i alhora universal.

1. Primeres interaccions

El 1929, un crític d'art de Nova York va qualificar Joan Miró com l'«última sensació» entre els joves artistes de París. En destacava la inventiva. Tres anys abans, Katherine S. Dreier i Marcel Duchamp havien inclòs dues de les seves obres, *Le Renversement* (1924) i

Pintura (1926), a l'*Exposició internacional d'art modern* de 1926 al Brooklyn Museum. I A. E. Gallatin va incloure *Pintura (Fratellini)* a la seva Gallery of Living Art. Aquest va ser l'inici de la presència pública de Miró als Estats Units.

El 1930, Pierre Matisse va organitzar la primera exposició individual de Miró a Nova York i, més endavant, quan Matisse va obrir la seva pròpia galeria, va promocionar contínuament l'obra de l'artista català. El MoMA també va reconèixer el valor de Miró amb adquisicions com *Personatge llançant una pedra a un ocell*, el 1937, que van permetre als artistes locals conèixer el seu estil imaginatiu.

2. Calder Miró Sert

Miró i Alexander Calder van ser grans amics des que es van conèixer a París el 1928. «Som com germans», va dir Joan Miró. Calder va fer un enginyós retrat de Miró amb filferro i van començar a intercanviar-se obres. El 1947, Miró, juntament amb la seva dona, Pilar Juncosa, i la seva filla, Dolors Miró, van arribar als Estats Units, i a l'aeroport els van rebre Calder i la seva dona, Louisa James. Aquells dies van continuar els intercanvis, i Calder va canviar la seva obra *Polígons negres* (1947) per *Dones i ocell en la nit* (1947), de Miró.

L'arquitecte Josep Lluís Sert, amic de Miró i Calder, que després seria degà d'Arquitectura a la Harvard University, era un contacte vital per a Miró als Estats Units. Als murals de Miró per a la universitat (1951 i 1961) els va seguir el mural que va realitzar per als Sert. Josep Lluís Sert va ser un dels arquitectes del Pavelló de la República Espanyola a París (1937), on va col·laborar amb Miró, autor del mural *El segador* (avui perdut), i amb Calder, que hi va instal·lar la seva emblemàtica *Font de mercuri*. Aquella va ser la primera de quatre grans col·laboracions entre Miró i Sert: el pavelló de 1937, el disseny del seu taller a Palma, la Fondation Maeght a Saint-Paul-de-Vence i, finalment, la Fundació Joan Miró a Barcelona, que tancava un cercle de complicitat i col·laboració artística.

Joan Miró *Message d'ami*, [Missatge d'amic] 1964. Oli damunt tela. 262 x 275,5 cm
Tate. Adquirit amb la col·laboració dels fons llegats per H. M. Arbuthnot a través dels Amics de la Tate Gallery, 1983

3. Materials escultòrics, forma coreografiada

Miró es va sentir atret per l'«energia i la vitalitat» de l'ambient artístic dels Estats Units. Mentre explorava la pintura mural i el gravat, el seu interès per l'escultura creixia.

Els *Personatges*, de Louise Bourgeois, que convertia persones en tòtems, va ser un avenç escultòric notable. Ella ja coneixia Miró de París i es van fer amics quan ell i la seva família van arribar a Nova York el 1947. Miró també compartia inquietuds amb l'escultora Louise Nevelson, que com ell utilitzava materials trobats, i amb les estructures murals tridimensionals de Herbert Ferber, que evocaven atmosferes mironianes.

D'altra banda, les pel·lícules experimentals de Maya Deren i Len Lye reflectien també una preocupació pel procés creatiu.

3.1. Surrealisme

El surrealisme va arribar als Estats Units als anys trenta a través d'exposicions en galeries com les de Julien Levy i Pierre Matisse, i va culminar amb la mostra *Art fantàstic, dadà, surrealisme*, que es va fer al MoMA l'any 1936. Salvador Dalí era l'autor més reconegut, però Joan Miró hi tenia una presència igual de destacada. Els dos artistes catalans van

rebre retrospectives simultànies al museu el 1941, alhora que molts artistes surrealistes arribaven a Nova York com a exiliats de la guerra europea. Quan Miró hi va arribar el 1947, es va retrobar amb vells amics i va fer contactes nous.

El marxant Pierre Matisse, així com el comissari James Johnson Sweeney i el crític Clement Greenberg, van distanciar Miró del surrealisme, ja que consideraven que era un moviment literari i que estava massa identificat amb Dalí.

3.2. Els gravats i l'Atelier 17

El 1940, el gravador Stanley William Hayter va traslladar el seu taller Atelier 17 de París a Nova York i va crear un espai d'experimentació en gravat. Miró hi va treballar uns mesos el 1947, envoltat d'artistes internacionals com Louise Bourgeois, Minna Citron i Alice Trumbull Mason. Va fer gravats per a un llibre de Tristan Tzara, *L'Antitête*, i va explorar amb entusiasme noves tècniques. El procés el va filmar Thomas Bouchard, que també el va enregistrar treballant a l'estudi de Carl Holty, on preparava el gran mural per a Cincinnati.

Atelier 17, punt de trobada d'artistes europeus i americans a Nova York. Martin Harris (SFAM)
Fine Arts Museums of San Francisco. Foto: © Martin Harris

4. Constel·lacions, 1940-1959

La pintura *Natura morta amb sabata vella*, que Miró considerava essencial, la va adquirir el 1938 el pintor Peter Miller i va influir en artistes com Arshile Gorky després de veure-la a la retrospectiva del MoMA de 1941.

Poc abans, Miró havia acabat la sèrie de guaixos *Constel·lacions*, que Pierre Matisse va exposar a Nova York el 1945, amb un gran ressò. Més endavant, Matisse va impulsar una edició limitada de gravats (*pochoirs*), amb textos d'André Breton, impresos per Daniel Jacomet sota la supervisió de Miró. Els gravats es van presentar el 1959 a París, Nova York i Los Angeles. Es poden veure l'anvers i el revers dels originals, tal com volia Miró.

5. Possibilities I

El 1945, Barnett Newman afirmava que Miró havia iniciat un nou moviment artístic, amb un llenguatge que canviaria l'art durant anys. Aquest va ser el resultat de l'impacte de les *Constel·lacions* i anticipava l'acollida que tindria Miró a Nova York, on diversos artistes ja evolucionaven cap a una abstracció subjectiva.

El 1947, Clement Greenberg destacava que cap pintura innovadora no podia ignorar Miró, que l'artista era més rellevant que Matisse o Picasso. Altres crítics valoraven la seva obra com a fresca i renovadora. La revista *Possibilities*, editada per Robert Motherwell i Harold Rosenberg, recollia obres i reflexions d'artistes —William Baziotes, Jackson Pollock i Mark Rothko— influïts per Miró.

6. Possibilities II

En una entrevista de Francis Lee per a *Possibilities*, el mes de juny del 1947, Miró va identificar el moment de la postguerra com un «període de transició». A la pregunta de què pensava dels pintors nord-americans, va respondre: «m'agraden especialment el seu entusiasme i la seva frescor», i va afegir que la seva «força i vitalitat» eren influències potencials. Les notes originals de l'entrevista mostren que Lee havia preguntat específicament pels artistes exposats a la galeria de Samuel Kootz, esmentant William Baziotes, Mark Rothko i Robert Motherwell

(editor de *Possibilities*). Miró va afirmar que coneixia la seva obra.

Aviat va agafar embranzida un intercanvi transatlàntic. Peggy Guggenheim va causar sensació quan va exposar la seva col·lecció d'art europeu i americà a la Biennal de Venècia del 1948, i dos anys més tard va muntar una exposició individual de Jackson Pollock a Venècia. La calligrafia i la incrustació incorporades a *El sol vermell* el 1948 demostren la resposta de Miró a l'energia que admirava en els seus col·legues novaiorquesos. Quan el col·leccionista de Washington Duncan Phillips va adquirir el quadre el 1952, el va incloure immediatament a *Pintors de l'abstracció expressionista*, juntament amb obres de Pollock, Adolph Gottlieb, Alfonso Ossorio, Theodoros Stamos i altres, reconeixent així la posició preeminent de Miró en les novetats d'aquell moment.

7. Línies volants, 1951-1953

La pintura de molts artistes novaiorquesos es caracteritzava per traços enèrgics i grans formats. Jackson Pollock va marcar tendència amb obres com les de 1949, que Elaine de Kooning va descriure com «línies volants [...] esquitxades en colors intensos i purs per crear construccions escultòriques i nerviüdes». Aquell any, la popular revista *Life* es va preguntar si Pollock era el pintor viu més gran dels Estats Units.

El cercle d'artistes que definien l'expressionisme abstracte es va anar ampliant. La mostra *Exposició d'art del carrer 9*, de 1951, va englobar una nova generació d'artistes que treballaven amb l'abstracció. Joan Miró, després del mural que va fer per a Harvard, va tornar als EUA el 1952 per veure la instal·lació. També es va subscriure a revistes d'art nord-americanes i probablement va aprofitar l'oportunitat per veure l'exposició *15 americans* al MoMA, que incloïa obres de Baziotes, Ferber, Pollock i Rothko.

8. La nova pintura americana

Lee Krasner va pintar *Les estacions* el 1957, poc després de la mort de Jackson Pollock en un accident de cotxe. De dol, Krasner va ajudar a organitzar l'exposició pòstuma de Pollock i va

tornar a pintar a l'estudi que ell havia deixat. Aquesta obra, fruit d'un «moment de vida i mort», com ella deia, sorprèn sobretot per la riquesa de formes. El 1958, un crític va valorar la seva capacitat per controlar la composició.

Tanmateix, Krasner va ser injustament exclosa de la llista de l'expressionisme abstracte, difosa internacionalment pel MoMA a través de *La nova pintura americana*, que va fer una gira per Europa els anys 1958-1959. Miró va assistir a la inauguració d'aquesta mostra el 1959, durant la seva tercera visita a Nova York, i així va refermar el seu interès per la pintura nord-americana.

9. Camps de color

Els avenços dels anys seixanta, especialment en el color, van revitalitzar la pintura a Nova York. Després de la instal·lació del mural ceràmic de Miró a Harvard el 1960, Sert va encarregar obres a Mark Rothko, que va crear un ritme amb elements verticals que es podia veure en una tela preparatòria, comparable a la subtil saturació de color de Helen Frankenthaler per guanyar lluminositat.

Miró, influït per amics i artistes, així com per la revisió de les seves pròpies pintures dels anys vint per a la retrospectiva del MoMA de 1959, va reinventar la relació entre signe i fons. En obres com *Maig 1968*, en què va mostrar el seu suport a les protestes estudiantils, s'hi veuen empremtes de les seves mans i una gran energia. El 1961 afirmava que ell havia

influït en una generació de pintors més joves, però que alhora s'havia deixat influenciar per la seva època, fet que evidència el seu diàleg constant amb l'art contemporani.

10. Projectes per a monuments

Els nous espais de treball van permetre a Miró ampliar la seva ambició artística i arribar a un públic més ampli. L'estudi a Palma dissenyat per Sert i la compra de la casa adjacent del segle XVIII, Son Boter, van facilitar que creés escultures i «projectes per a monuments», formats per objectes quotidians i amb un to subversiu.

Miró i Sert parlaven molt de la interacció harmoniosa de l'art amb l'arquitectura. Aquesta capacitat que tenia Miró per adaptar-se a grans espais va afavorir col·laboracions amb promotors dels Estats Units. Tot i això, els processos van ser lents: *Personatge i ocell* (1970) per a Houston va durar cinc anys. I el 1965 va viatjar a Chicago per a un encàrrec que no es va materialitzar fins a 1981, tot i que la maqueta en bronze *Lluna, sol i una estrella* es troba a la Fundació.

11. Cap a la Fundació

Miró va considerar la retrospectiva de 1959 a Nova York com una oportunitat per fer una «autocrítica rigorosa» de la seva obra, un procés que va repetir el 1974 amb la retrospectiva al Grand Palais de París. Segons l'escriptor Jacques Dupin, l'artista hi va dedicar tota la seva atenció i energia. Amb la mateixa intensitat va concebre la Fundació Joan Miró, que va obrir el 1975. Algunes de les seves obres més ambicioses, com *Sobreteixim dels vuit paraigües* (1973) i *Mans volant cap a les constel·lacions* (1974), es van presentar a París abans d'instal·lar-se a la Fundació. També s'hi mostra el tapís fet per a la National Gallery a Washington i l'estudi del tapís del World Trade Center, perdut el 2001. *Font de mercuri*, de Calder, feta per al Pavelló Republicà de 1937, recorda el primer projecte conjunt amb Sert i Miró.

Helen Frankenthaler – *Canyon*, (Canó), 1965. Acrílic sobre tela 111,8 × 132,1 cm. The Phillips Collection, Washington. Fondo Dreier d'adquisicions i fons donats per Gifford Phillips, 2001

12. Objectes escultòrics

Miró es va preocupar sempre per la relació entre art i espai públic, amb la voluntat de millorar la vida quotidiana i arribar a tothom, tal com demostra la mateixa Fundació. Reutilitzava objectes quotidians trobats per donar-los una nova vida artística, de manera que n'elevava la senzillesa a una dimensió intemporal.

Miró compartia aquesta pràctica amb artistes de diverses generacions, tal com va quedar reflectit a *L'art de l'assemblage* (1961) del MoMA. En aquesta exposició trobem Miró al costat de creadors joves com l'escultor John Chamberlain, famós per reutilitzar el símbol definitiu del somni americà: els automòbils, aixafats.

Una afinitat diferent és la que trobem entre Miró i Jeanne Reynal, amb les seves escultures totèmiques. En aquest cas, tots dos artistes compartien el plaer de fer art amb una finalitat pública.

14. *Around and About Miró*

Thomas Bouchard va començar a filmar Miró el 1947 a Nova York i va fer dos documentals: *Miró Makes a Color Print* i *Around and About Miró*, aquest darrer rodat també a Espanya el 1953 i que mostra l'arrelament de Miró a la cultura catalana.

Ja el 1920, Miró es definia com un «català internacional», una combinació d'identitat i obertura que el va fer molt estimat pels seus col·legues. Moltes obres seves reflecteixen aquest esperit internacionalista i provenen dels regals fets en homenatge a Miró en la seva mort i d'artistes que exercien als Estats Units, com Dorothea Tanning, José Guerrero, Robert Rauschenberg o Sam.

5. Programació pública i social

Amb el desig d'amplificar el relat de l'exposició, la programació pública i social de *Miró i els Estats Units* proposa diversos recursos i activitats. Es tracta de propostes inclusives i accessibles per a totes les edats i interessos, amb formats flexibles i oberts. D'aquesta manera, la Fundació Joan Miró referma el seu compromís amb una mediació artística activa i inclusiva, i l'entén no sols com un recurs didàctic, sinó també com una eina per fomentar la participació, la reflexió crítica i l'apropiació col·lectiva del llegat de Miró i de les pràctiques artístiques contemporànies.

Programació pública

1. Manual per fer volar coloms: fer, sentir i pensar al voltant de *Miró i els Estats Units*

Amb l'exposició *Miró i els Estats Units*, la Fundació Joan Miró comença una col·lecció de manuals de mediació perquè els visitants puguin transitar per l'exposició des de noves perspectives. El manual compta amb un desplegable, un llibret amb informació de l'exposició i quinze fitxes elaborades per sis artistes i investigadores a qui s'ha convidat a fer una relectura de l'exposició. Està disponible en català, castellà, anglès i francès.

2. Elements de mediació a sales

Per garantir una visita a l'exposició que sigui enriquidora i accessible per a tothom, al llarg de la mostra hi ha diversos dispositius d'activació en forma de visors que amplien algunes qüestions presents en les obres i permeten aprofundir en l'observació del gest, el color i la textura de les creacions. A més, tant el disseny dels espais com el mobiliari són accessibles, i els elements de comunicació són adequats per a persones amb capacitats diverses.

3. Projecte *Relectures*

El projecte *Relectures* comprèn un ventall de propostes inclusives i accessibles per a totes les edats i interessos. Es conviden diferents artistes i/o investigadores de diversos camps a fer una proposta d'acostament a l'exposició perquè tothom que visiti l'exposició es pugui relacionar amb la mostra de manera més oberta. S'hi preveuen dues relectures adreçades al públic familiar, i quatre més, al públic adult.

- Relectures per al públic familiar:
 - Relectura a cura de Meritxell Balada, el 9 de novembre i el 14 de desembre de 2025.
 - Relectura a cura de Julia Pelletier, l'11 de gener i el 15 de febrer de 2026.
- Relectures per al públic adult:
 - Relectura a cura de Júlia Lull Sanz, el 18 d'octubre de 2025.
 - Relectura a cura de Sandra March, el 15 de novembre de 2025.
 - Relectura a cura d'Itxaso Corral Arrieta, el 17 de gener de 2026.
 - Relectura a cura de Maria Freire Montané, el 7 de febrer de 2026.

4. Barcelona Dibuixa: *Message d'ami* (19 d'octubre de 2025)

Prenent com a punt de partida el quadre *Missatge d'un amic* (1961), que Joan Miró va pintar com a resposta a una carta del seu amic Alexander Calder, aquest taller proposa una recerca col·lectiva sobre l'essència de l'amistat. A través del relat d'un vincle, es crearan cartes no escrites, sinó fetes de gestos, textures i materials. Aquesta activitat forma part del programa Barcelona Dibuixa, la gran festa del dibuix de la ciutat de Barcelona. Els artistes convidats són Martí de la Malla i Rosa Llop.

Programació social

1. Visita-taller per a escoles

Tenint en compte que l'exposició coincideix amb el període de més demanda de visites escolars, la Fundació Joan Miró desenvoluparà una activitat amb la mediació d'artistes locals perquè l'alumnat que visiti la mostra tingui una experiència ben estimulante.

2. *Atelier 18*: projecte amb l'Escola d'Art Serra i Abella (l'Hospitalet de Llobregat) i *Atelier 18. Taca't les mans* (24 de gener de 2026)

Atelier 18 és un projecte comunitari d'innovació educativa cocreat amb l'alumnat de 3r i 4t del Grau de Disseny Gràfic de l'Escola d'Art Serra i Abella, de l'Hospitalet de Llobregat, i alumnat de cicles formatius de fotografia. Es tracta d'una interpretació actualitzada de l'històric *Atelier 17*, amb la voluntat de donar-li visibilitat. *Atelier 17* va ser un taller i una escola de gravat de París que,

arran de l'ocupació nazi, Stanley William Hayter va traslladar a Nova York. Va esdevenir pioner en l'experimentació i la innovació tècnica del gravat i alhora va ser un punt de trobada de molts artistes europeus i americans de diferents generacions. Miró hi va treballar i li va resultar creativament molt estimulant.

En aquest projecte, el número 17 dona pas al 18, una continuació que no pretén substituir l'original, sinó posar-lo en valor. A més, s'hi dona veu a divuit artistes que en van formar part, tot recuperant i difonent el seu llegat.

Atelier 18 consta de tres fases (recerca, conceptualització i execució), distribuïdes en una temporalitat d'un any i mig. Culminarà amb la jornada de tallers *Atelier 18. Taca't les mans* (24 de gener de 2026), en què es mostrarà la recerca realitzada en format de fotollibres i es faran diversos tallers que fomenten la creativitat i que s'adrecen a diferents tipus de públic.

3. Visites dinamitzades adreçades a grups d'inclusió social, de salut mental i de persones amb discapacitat sensorial i cognitiva

4. Projecte d'inclusió cultural

Projecte a mitjà termini amb la Federació de la Paràlisi Cerebral i la Pluridiscapacitat de Catalunya (FEPCCAT), que culminarà en una exposició a la Sala 22 de la Fundació.

6. La publicació

L'exposició comptarà amb la publicació *Miró i els Estats Units*, disponible en català, castellà i anglès, i amb textos de comissaris i especialistes mironians destacats: Dawn Ades, Beatriz Cordero Martín, Marko Daniel, Matthew Gale, Patricia Juncosa, Robert Lubar Messeri, Teresa Montaner, Dolors Rodríguez Roig, Élisabeth Sclaunick, Elsa Smithgall i Anne Umland.

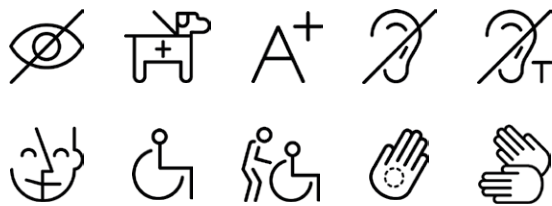
Amb 296 pàgines i un total de 260 il·lustracions, *Miró i els Estats Units* es publicarà el 9 d'octubre de 2025. Els assajos dels acadèmics i investigadors situen l'experiència nord-americana de l'artista en un eix central de la seva trajectòria. Així s'explica com, en els seus set viatges als Estats Units, Miró va conèixer els protagonistes de l'expressionisme abstracte i es van influir recíprocament, tant en les seves obres com en les formes de treballar. A més, els encàrrecs que va fer a Cincinnati o Harvard i les dues exposicions monogràfiques al MoMA, com també el suport i la complicitat del seu marxant, Pierre Matisse, i el seu amic Josep Lluís Sert, van ser fonamentals per impulsar part de l'ample reconeixement que Miró va rebre en aquell país.

Informació general

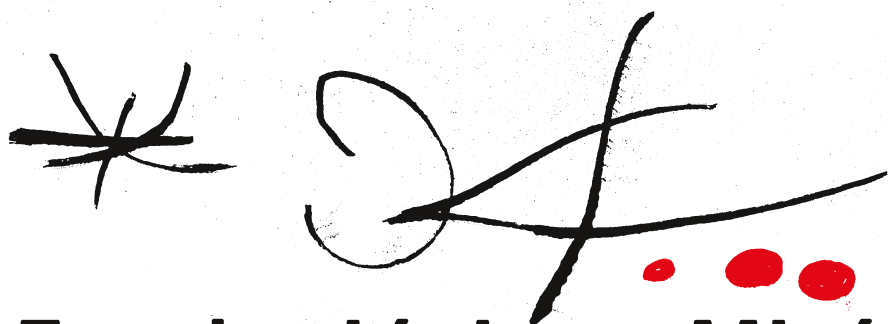
Consulteu tota la informació pràctica per a la propera visita a la Fundació Joan Miró en aquest enllaç:
www.fmirobcn.org/ca/visita.

Accessibilitat

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat, a la nostra sala de premsa virtual:
www.fmirobcn.org/premsa.

Contacte de premsa:
laura.rigal@fmirobcn.org
+ 34 681 055 559

Fundació Joan Miró

Coorganitzador:

PHILLIPS
The Phillips Collection

Patrocinador principal:

Fundación
BBVA

Amb finançament del Ministerio de Cultura, en el marc de la Capitalitat Cultural de Barcelona impulsada pel Ministerio de Cultura i l'Ajuntament de Barcelona

Les activitats amb motiu del 50è aniversari de la Fundació Joan Miró compten amb el suport de:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

